

Сарадничко учење

Сарадничко учење је учење у паровима и мањим групама ученика, који раде на неком заједничком проблему. У сарадничком учењу суштински се мијења улога наставника. Он престаје бити једини извор знања - предавач, постаје организатор рада и у складу с тим треба:

- одредити начин на који ће ученике подијелити у групе,
- предвидјети радна мјеста група у учионици,
- начине замјене мјеста у групама ако је то потребно,
- припремити упутства за рад,
- припремити изворе знања, на основу којих ће ученици рјешавати постављене задатке.

Наставник није, у тако организираној настави, једини извор знања, него организатор процеса учења, помагач и сарадник. Током рада наставник усмјерава, појединачно објашњава и помаже групама ученика које затраже његову помоћ,

Не треба посебно истицати како ће наставник за припрему наставе у којој ће применијени технике сарадничког учења, уложити много више труда знања и времена него за припремање класичне наставе у којој превладава фронтални облик рада. „Основни задатак поучавања јесте помоћи ученику да научи сам управљати и контролисати властито учење" (Миљевић-Риђички и сар., 2000., стр. 17.).

Укратко ћемо размотрити два савремена стајалишта о сарадничком учењу.

1. Полазећи од конструктивистичких поставки, сарадничког учења и развоја критичког мишљења, у склопу пројекта читање и писање за критичко мишљење (RWCT -Steele, 1998.) осмишљен је тродјелни модел подучавања и учења ЕРР (евокација, разумијевање садржаја, рефлексција), којим наставници воде ученике према разумијевању садржаја.

У првој етапи евокацији-побуђивању, подстицању ученици се настоје подстакнути на активно присјећање свега шта знају о некој теми на које се ново знање може доградити. Служећи се властитим ријечима, ученици требају изразити своје знање и разумијевање активним мишљењем, говорењем, писањем. У тој се етапи утврђује и сврсисходност истраживања теме: Зашто то учимо? Што ћемо моћи с тим знањем?

Евокација, подстицање и сврха тог задатка наставе важни су за одржавање ученичког активног учествовања у наставном процесу.

У другој етапи, разумијевању садржаја, доводимо ученике у везу с новим садржајима или идејама: Тај би се контакт требао заснивати на:

- тексту,
- експерименту,
- истраживању,
- видеозапису или
- слушању нечијег говора.

Ученици требају самостално одржати активну укљученост у рјешавање проблема. За употребу уџбеника и текста у настави пројект "Читање и писање за критичко мишљење" користи методу ИНСЕРТ која осигурава ученику активно праћење и разумијевање док читају текст.

Самостално активно учење проводи се бројним техникама, којима ученици одређују ниво свог знања и искуства уз помоћ ознака.

Најважнији задатак те етапе је одржати активност, занимање и темпо рада, који је постигнут у етапи подстицања.

Други је задатак пружити ученику помоћ у покушају разумијевања садржаја учења. Кад ученици прате разумијевање садржаја, учествују у примјени сазнања на већ постојеће шеме и смислено повезују ново с познатим.

У трећој етапи рефлексiji - разматрању, вредновању резултата ученици утврђују нове садржаје и активно реконструишу своје шеме да би их уклопили у нова сазнања, усвоили нове садржаје и тиме остварили трајно учење. Од ученика се очекује изражавање личним рјечником о новим сазнањима, што придноси бољем разумијевању и трајнијем знању.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com